

dette Amsraad har da udnævnt to af sine Medlemmer, nemlig to Proprietærer, en paa Sjælland og en paa Amager, og disse i Forbindelse med den af Landbrugsministeren udnævnte Formand skulle altsaa være Kystkommission ogsaa for Københavns Vedkommende. Jeg maa antage, at man under Lovens Behandling her i Fjor har forglemt at tage København med. Under alle Omstændigheder er det meget uheldigt, at to Landmænd i Forbindelse med den af Regeringen beskikkede Formand skulle træffe Bestemmelser vedrørende København. Forholdene her i København ere paa dette Omraade saa ganske særlige, at man ikke kan forudsætte, at et Par Landmænd vil være tilstrækkeligt inde i de Sager, der her drejer sig om Den Kyst, der berører København, er ret delt. Delvis falder den ind under Københavns Havnevesen, under Krigsministeriet, Marineministeriet og Københavns Kommune. Der er saa mange særlige Forhold at tage i Betragtning, at der er al Grund til at udnævne en særlig Kommission for Københavns Vedkommende. Da Sagen let lader sig ordne ved, at der blot til Loven af 18. Maj 1906 føjes en lille Ændring, tillader jeg mig her at henstille denne Sag til den højtærede Minister med Anmodning om, at han vil foranledige, at denne Forglemelse i Loven maa blive rettet.

Der findes til § 26 en Redegørelse for en Bevilling, der blev givet paa Tillægsbevillingsloven forrige Aar, vedrørende Udryddelsen af Oksebrensen. Der er her paa vore Pladser omdelt et lille Skrift, der gaar ud paa at antyde de Midler, som man tænker at anvende for at faa Oksebremsen udryddet. Det er et meget interessant lille Arbejde, skrevet af Professor Boas ved Landbohøjskolen. Forfatteren gør opmærksom paa, at Oksebremsen tilføjer det danske Landbrug et Tab af 3 Kr. pr. Kvæghoved, det vil med andre Ord sige, at det danske Landbrug ved dette Dyrs Hærgninger paa Oksen skulde lide et Tab paa 5½ Mill. Kr. aarlig. Hvis det er rigtigt — og der er al Grund til at antage det efter de Undersøgelser, der ere anstillede — vil det sikkert være Penge, der ere godt givne ud, alt, hvad der gives for at udrydde denne Fjende. Naar denne Sag bliver almindelig kendt ude i Befolk-

ningen — og det paatænkes jo at gøre den bekendt ved dette Skrift, der nu skal spredes ud i Befolkningen —, og naar alle ville være enige om at tage fat helst paa samme Tid, tror jeg, man med Held vil kunne bekæmpe denne Fjende af Landbruget og mulig fuldstændig udrydde den. Men man burde ogsaa rette sine Bestræbelser mod Udryddelsen af en lignende Bremse, nemlig Hestebremsen. Denne tilføjer naturligvis ikke vort Landbrug saa stor økonomisk Skade som Oksebremsen. Det ligger i Sagens Natur. Men den kan ogsaa være slem i sine Hjem søgelser af Hesten. Naar man har set et Præparat af en Hestemave med Bremselarver, vil man have set, at Larverne kunne sidde der saa tæt, at man ikke nogetsteds kan sætte en Finger uden at støde paa en Larve. De kunne ogsaa sidde i Spiserøret. Der er det mærkelige ved dette Dyr, at Videnskabsmændene endnu ikke ere paa det rene med, paa hvilken Maade Hestebremsen kommer ind i Hestens Mave. Nogle mene — det har man lært tidligere —, at det skete ved, at Hesten slikkede Æggene i sig, andre paastaa, at Æggene udvikles til Larver, der kravle omkring i Hestens Haarlag, og saa komme ind i Hestens Mund og føre en vagabonderende Tilyærelse i Hestens Legeme, hvor de sætte sig fast paa forskellige Steder, men særlig i Maven. Jeg tror, at et Dyr som dette ogsaa kunde udryddes, naar der var tilstrækkeligt Kendskab til den Maade, hvorpaa det lever, og tilstrækkelig Interesse, navnlig hos vore Landmænd, for at befri Hesten for denne Plage. Det var altsaa tre Fjender, som jeg gerne vilde være med til at bekæmpe, saaledes at de Herrer kunne se, at vi ogsaa fra vor Side gerne ville være med til at væge vort Land paa saadanne Punkter, hvor vi kunne gøre det med Udsigt til, hvis vi ere tilstrækkelig ihærdige, at vinde Sejrr. Jeg vil derfor, idet det glæder mig at se, at dette lille Skrift om Oksebremsen nu skal spredes ud over Landet, tillade mig at henstille til den højtærede Minister ogsaa at have sin Opmærksomhed henvendt paa den anden Fjende, Hestebremsen, saa at der kunde blive gjort noget for at faa den udryddet.

Denne Tanke kunde for Resten føre